

Meester van Dril

Meester van Dril holdt veul van kinder.
Al gef dat zo nou en dan wat hinder.
As e vertelt over wat d'r is gebeurd,
snapt elkeniene waarom e toch zo treurt.
Meester van Dril, dat was zien tragiek,
liekt nogal veul op een komiek.

Hie verzucht: "Op de schoel in Gieten
kun ik ze allemaol wel schieten.
Ze kletsten veul en treiterden mij,
veural dat etterbakkie op de eerste rij.
As ik um stilte vreug, staond op mien stoel,
heulen ze niet meer op met heur gejoel.
Ik kreeg vortdaolijk pien in 't lief
as ik les mus geven an groep vief.
As ik schrouwde: 'Hol toch ies op!',
stun de hiele klas weer op zien kop.

Ik bin toen gaon solliciteren.
Ik wil kinder die wat wilt leren.

Ik gaf les op de schoel van Dalen.
Maor daarzoot was 't helemaole balen.
Dwarskoppen bint het en ze pestten.
Alleman dee met an, zölfs de besten.
Toen ik gung zitten op mien bril,
Weur ik doof van het gegil.

In Zweel gung het ok niet zo best.
De kinder waren daor net as de rest.
Ze zetten mij toen veur de kleuterklas.
Ik dreum d'r nog van hoe arg dat was.

Toen kwam'k op de schoel van Vries,
Daor bint de kinder vast niet wies.
Ze wolden echt allent maor keten.
Um half veer was ik glad versleten.
As ik zee: 'Wat gaot jullie toch tekeer!'
lagen ze dubbel en hadden ze 't niet meer.

Toen weur het een schoel in Smilde.
't Leek dat 't daor was wat ik wilde.
Maor nao een biologieles in het veld
Weur'k toch weer slim teleurgesteld.
Ze deden zolt in mien koppie thee.
Ik bin verhuusd naor Enschede."